

7. ข้อพิพาททางกฎหมาย

ณ วันที่ 30 กันยายน 2558 บริษัทมีข้อพิพาททางกฎหมายที่อยู่ระหว่างการฟ้องร้อง ดังนี้

ข้อพิพาทกรณีลูกค้าผิดสัญญาใช้บริการโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสง

เมื่อวันที่ 5 มกราคม 2554 บริษัทได้ทำสัญญาใช้บริการโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงและอุปกรณ์ประกอบ Fiber to the Factory (FTTF) ภายในเขตพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) (“โครงการเหมราช”) กับผู้ให้บริการโทรคมนาคมรายหนึ่ง (“คู่สัญญา”) เมื่อบริษัทติดตั้งโครงข่ายแล้วเสร็จได้ทำการส่งมอบงานแก่คู่สัญญาเพื่อตรวจรับมอบงาน และคู่สัญญาก็รับมอบโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงและอุปกรณ์เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2554 ซึ่งหลังจากการรับมอบงานของคู่สัญญาแล้ว บริษัทจึงได้เรียกเก็บค่าใช้บริการตามสัญญาตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2554 (งวดแรก) อย่างไรก็ตาม คู่สัญญาผิดนัดชำระตั้งแต่งวดแรก บริษัทจึงได้มีการส่งหนังสือร้องเรียนถึงคู่สัญญาให้ปฏิบัติตามสัญญาใช้บริการโครงข่าย และเมื่อครบ 90 วันนับแต่วันที่คู่สัญญาได้รับหนังสือบอกกล่าว คู่สัญญา ก็ยังมีได้ชำระหนี้ให้แก่บริษัทแต่อย่างใด บริษัทจึงได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาใช้บริการโครงข่ายไปยังคู่สัญญาลงวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 และให้คู่สัญญาส่งมอบโครงข่ายและอุปกรณ์คืนแก่บริษัทในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 เมื่อครบกำหนดตามหนังสือบอกเลิกสัญญา คู่สัญญาก็มิได้ชำระค่าใช้บริการโครงข่ายและไม่ส่งมอบโครงข่ายและอุปกรณ์คืนให้แก่บริษัท บริษัทจึงได้ดำเนินการฟ้องร้องต่อคู่สัญญา อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการทำประกันภัยคุ้มครองความเสี่ยงภัยในการผิดนัดชำระหนี้ของคู่สัญญาไว้กับบริษัทประกันภัยรายหนึ่ง โดยมีวงเงินคุ้มครองจำนวน 437.50 ล้านบาท หรือร้อยละ 90 ของความรับผิดสูงสุดตามสัญญาใช้บริการโครงข่าย ซึ่งบริษัทประกันภัยได้ชดเชยค่าเสียหายมาแล้วเป็นจำนวนเงิน 198.86 ล้านบาท ส่วนค่าเสียหายที่เหลืออยู่ในขั้นตอนของการดำเนินคดี โดยคดีที่บริษัทฟ้องร้องนั้น แบ่งออกเป็น 2 มูลฟ้อง ดังนี้

1. บริษัทได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2557 โดยเป็นโจทก์ฟ้องร่วมกับบริษัทประกันภัย เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับทั้งบริษัทและบริษัทประกันภัยพร้อมทั้งดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นตามจริง รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 299.97 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นส่วนของบริษัท 96.88 ล้านบาท และบริษัทประกันภัย 203.08 ล้านบาท
2. บริษัทได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2556 โดยบริษัทเป็นโจทก์ฟ้องคู่สัญญา สำหรับค่าเสียหายในค่าเช่าใช้บริการโครงข่ายที่ผิดนัด, ดอกเบี้ยเงินกู้ที่นำมาลงทุนในโครงข่ายนี้ และค่าเสียโอกาสในการลงทุน รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 275.56 ล้านบาท

ความคืบหน้าของคดี

เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 บริษัทได้ส่งหนังสือให้คู่สัญญาพิจารณาข้อมูลและข้อเสนอเพื่อยุติข้อพิพาทให้ได้โดยเร็ว และคู่สัญญาได้มีหนังสือลงวันที่ 21 เมษายน 2558 ตอบกลับมายังบริษัทว่า ทางคู่สัญญามีเจตนาที่จะหาข้อยุติสำหรับกรณีนี้ และกำลังเร่งดำเนินการตามขั้นตอนและระเบียบปฏิบัติของคู่สัญญา ทั้งนี้ ที่ปรึกษากฎหมายอิสระได้ให้

ความเห็นต่อข้อพิพาทดังกล่าวนี้ว่า คู่สัญญาได้ใช้บริการโครงข่ายจริง และมีข้อกำหนดสนับสนุนค่อนข้างหนักแน่น จึงมีความเห็นว่าแนวโน้มในการชนะคดีของบริษัทเป็นไปได้ค่อนข้างมาก

ความเห็นของบริษัทเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานของบริษัท

ในปี 2556 บริษัทมีการตั้งลูกหนี้การค้าจากการใช้บริการของคู่สัญญาดังกล่าวเท่ากับ 236.42 ล้านบาท และเมื่อได้รับเงินชดเชยค่าเสียหายจากบริษัทประกันภัยจำนวน 198.86 ล้านบาทในปี 2557 บริษัทได้แสดงยอดเงินที่ได้รับจากบริษัทประกันภัยหักลบกับลูกหนี้การค้าในงบการเงินปี 2557 ส่งผลให้บริษัทยังคงมีลูกหนี้การค้าจากรายการดังกล่าวเท่ากับ 37.56 ล้านบาท ดังนั้น หากบริษัทไม่สามารถเจรจาข้อยุติกับคู่สัญญาได้ บริษัทอาจจะต้องตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญหรือตัดจำหน่ายหนี้สูญสำหรับมูลค่าหนี้จำนวน 37.56 ล้านบาท ทั้งนี้ บริษัทยังมีได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญสำหรับมูลค่าลูกหนี้การค้าดังกล่าว เนื่องจากความเห็นของที่ปรึกษากฎหมายประกอบกับการที่คู่สัญญาได้แสดงเจตนาหมายที่จะหาข้อยุติในข้อพิพาท ผู้บริหารจึงเชื่อมั่นว่าบริษัทจะได้รับชำระคืนหนี้ส่วนดังกล่าวและยังไม่มีควมจำเป็นต้องตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแต่อย่างใด

สำหรับผลกระทบจากรายการข้อพิพาทดังกล่าวที่บริษัทได้มีการปรับปรุงในงบการเงินปี 2557 มีดังนี้

1. การรับรู้รายได้ : บริษัทมีการบันทึกรับรู้รายได้ที่พึงจะได้จากคู่สัญญาในงบกำไรขาดทุนในปี 2556 ซึ่งภายหลังจากการฟ้องยกเลิกสัญญา ผู้บริหารได้พิจารณาว่า รายได้จากการให้บริการภายหลังจากวันที่บริษัทได้ทำการยกเลิกสัญญานั้นมีความไม่แน่นอน จึงได้กลับรายการรายได้และลูกหนี้การค้าที่รับรู้หลังจากวันที่ยกเลิกสัญญาจำนวน 145.35 ล้านบาทออกจากงบการเงินปี 2556
2. ต้นทุนโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสง : บริษัทมีการบันทึกบัญชีของต้นทุนโครงข่ายใยแก้วนำแสงโดยนำมาคิดเป็นต้นทุนการให้บริการภายใต้ระยะเวลา 3 ปี บริษัทจึงได้แก้ไขโดยการบันทึกโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงเป็นสินทรัพย์และตัดค่าเสื่อมราคาตามอายุการใช้ประโยชน์ ซึ่งได้ประมาณการไว้ 15 ปี ส่งผลให้ต้นทุนโครงข่ายเคเบิลใยแก้วนำแสงของโครงการดังกล่าวลดลง
3. ลูกหนี้การค้า : การผิติดชำระหนี้ของคู่สัญญาตั้งแต่ปี 2554 ส่งผลให้บริษัทมีลูกหนี้การค้าเกินกำหนดชำระดังนี้ ในปี 2555 มีลูกหนี้การค้าเกินกำหนดชำระทั้งหมด 218.60 ล้านบาท ในปี 2556 บริษัทมีลูกหนี้การค้าค้างชำระตั้งแต่ต้นงวดจนถึงวันฟ้องยกเลิกสัญญาเป็นจำนวนเงิน 17.82 ล้านบาท รวมลูกหนี้การค้าทั้งสิ้น 236.42 ล้านบาท อย่างไรก็ตามบริษัทได้รับเงินชดเชยค่าเสียหายจากบริษัทประกันภัย 198.86 ล้านบาทเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ส่งผลให้มีลูกหนี้การค้าคงเหลือ 37.56 ล้านบาท ณ สิ้นปี 2557 และบริษัทไม่ได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเนื่องด้วยความเห็นที่ปรึกษากฎหมายข้างต้น